

Wandelnetwerk Midden- Kennemerland

IJmuiden is opwindend!

Dan praten we niet over het dorp, maar over de onvoorspelbare altijd boeiende zee, de jachthaven met prachtige zeewaardige schepen, het superbrede strand, de enorme sluisen, de visafslag en de 24/7 rokende hoogovens van Tata Steel. Er is eigenlijk altijd en elk seizoen wat te beleven in de grootste vishaven van Europa. Met een van de grootste zeesluisencomplexen ter wereld, die nog groter wordt gemaakt!

Door Joop Duijs

Vanaf het startpunt is 53, IJmuiden aan zee. Bekijk de kaart vanaf startpunt IJmuiden aan zee.

De gele route met een lengte van 6 km. Start op de Kennemerboulevard, aan de duinrand vlakbij de reddingsbrigade. Horeca op de boulevard, bij La Marandu en in het zomerseizoen bij diverse paviljoens op het strand. Op het industrieterrein zijn diverse prima (vis)restaurants.

In 2019 moet de zeesluis liefst 500 meter lang, 70 meter breed en 18 meter diep zijn.

IJmuiden heeft ook de grootste visveiling van Nederland waar dagelijks verse en diepgevroren schol, tong, tarbot, schar, griet, kabeljauw en wijting worden aangevoerd. Jaarlijks wordt er zo'n 60 miljoen euro omgezet. Tegenwoordig gebeurt dat niet alleen meer in de mijnzaal, maar ook via het internet.

De IJmuidense haven wordt ook gebruikt voor de bouw en onderhoud van offshore windmolenparken en oliebooreilanden op zee en voor cruisevaart en de ferry naar Newcastle. Alhoewel er al in de prehistorie in IJmuiden werd gewoond, ging het dorp eigenlijk pas echt wat voorstellen na de opening in 1876 van het Noordzeekanaal, de levensader van de Amsterdamse haven.

Ook de komst van de Hoogovens, dat later Corus en Tata Steel ging heten, bracht het dorp veel voorspoed. IJmuiden heeft sinds de jaren negentig een prachtige jachthaven, Marina Seaport, met directe toegang tot de zee.

De jachthaven kreeg al zeven keer de blauwe vlag, een internationale onderscheiding die wordt toegekend aan stranden en havens die schoon, veilig en milieubewust zijn.

Op het jachthaventerrein zijn een servicecentrum, winkels, restaurants, een appartementencomplex en een Holiday Inn hotel. Daar starten we onze wandeling.

Die boulevard was tot 1990 nog strand. Toen werd de huidige rij duinen aangelegd en ontstond door de zandwinning het Kennemermeer. Dat meer ronden we via spannende zandpaadjes die ons tussen een haag van duindoorns heen leiden. Die duindoorns moeten regelmatig worden aangepakt omdat anders het hele duingebied zou worden overwoekerd. Door die aanpak kunnen ook zeldzame planten als parnassia, groenknolorchis en watermunt hier groeien.

Even verder gaan we het strand op, dat sinds de verlenging van de pieren in de jaren zestig steeds breder wordt.

Daardoor kunnen hier ook meerdere rijen strandhuisjes worden geplaatst. Enorm populair en daardoor ook vreselijk duur. Tegen de oude duinenrij is het strand al aan het verlanden en ontstaan er moerasbosjes.

We gaan de boulevard op bij paviljoen La Marandu en even verder lezen we dat we hier in de winter en het vroege voorjaar bruinvissen kunnen spotten.

Het zijn zoogdieren en daarom moeten ze boven water komen om te ademen; dat is het moment dat u met een beetje geluk van de dieren kunt genieten. Bruinvissen die twee meter lang en 90 kilo zwaar kunnen worden, eten voornamelijk haring, kabeljauw en wijting.

We gaan de duinen weer in en stuiten op een grote parkeerplaats waar de strandhuisjes staan opgeslagen in de wintermaanden. We volgen een stukje asfaltweg en slaan af waar ook het Bunkerpad loopt.

De duinen hier staan er nog steeds vol mee!

IJmuiden was in de laatste wereldoorlog namelijk een enorm verdedigingsbolwerk van de Duitsers als onderdeel van de Atlantikwall. Bepaalde delen van IJmuiden werden door de Duitsers grotendeels afgebroken om een beter schootsveld te krijgen.

In december 1942 moesten daarom vele bewoners hun woningen verlaten en elders onderdak zoeken. Hun huizen werden vervolgens grotendeels met de grond gelijk gemaakt. IJmuiden werd omgebouwd tot 'Festung' waarin de Duitse Kriegsmarine een uitvalsbasis voor torpedojagers en kleine onderzeeërs onderbracht.

De Hoogovens, een Duitse Schnellbootbunker en ook havengebouwen in de regio waren meerdere keren het doelwit van bombardementen die werden uitgevoerd door de geallieerden.

Met een zgn Tallbom is op 15 december 1944 nog geprobeerd de Schnellbootbunker te vernielen, maar de bom raakte de bunker helaas niet.

Nadat we een stukje door een industriegebied zijn gewandeld, komen we tegenover camping De Duindoorn bij het

Bunkermuseum dat van april t/m augustus elke eerste en derde zondag van de maand is geopend.

De route gaat langs een deel van de expositie en even verder hebben we een mooi uitzicht op het Forteiland.

Na de capitulatie in 1940 gebruikten de Duitsers het fort, dat onderdeel is van de Stelling van Amsterdam, aanvankelijk als opslagplaats voor munitie. De kanonnen en de geschutskoepel werden als schroot verwerkt. In 1941 besloten de Duitsers de Atlantikwall te gaan bouwen om een eventuele invasie vanuit Engeland af te kunnen slaan. Door de strategische positie van het fort werd het opnieuw met zwaar geschut uitgerust. Dat geschut kon 62 kilo zware granaten 27 kilometer wegschieten! Het was beveiligd met prikkeldraadversperringen, mijnevelden, granaatwerpers en mitrailleurkasten.

In totaal werden op het forteiland 37 bunkers gebouwd en daarnaast nog tientallen in de kuststrook ten noorden en ten zuiden van het Noordzeekanaal. In 1944 bombardeerden 350 vliegtuigen IJmuiden, maar de stelling op en rond het Forteiland werd amper beschadigd.

Maar dat is allemaal gelukkig verleden tijd. De meesten van ons mogen nu leven in vrede en voorspoed, waardoor we teruggekomen op de boulevard in het zonnetje kunnen genieten van een heerlijk, supervers visje. Hier en in het industriegebied zijn er genoeg (uitstekende!) restaurants voor!